

2 aprilie - 8 aprilie

Începutul lucrării Domnului Isus

Textul de memorat: „*El le-a zis: «Veniți după Mine, și vă voi face pescari de oameni.»*” (Matei 4:19)

Una dintre cele mai mari preocupări ale omenirii a fost aceea de a cunoaște sensul și scopul vieții și de a afla cum trebuie să trăim. În definitiv, nu venim pe lume având în mână instrucțiunile de funcționare.

„Nu am înțeles care era sensul vieții”, spunea un tânăr de șaptesprezece ani, provenind dintr-o familie înstărită, după ce a ajuns dependent de droguri. „Nici acum nu înțeleg, dar am crezut că toți ceilalți l-au înțeles și că era un mare secret pe care toți ceilalți îl cunoșteau, iar eu, nu. Am crezut că toți știam de ce suntem aici și că toți erau fericiți undeva, în ascuns, fără mine.”

Paul Feyerabend, scriitor german și filosof în domeniul științei, mărturisea în biografia sa: „Și uite-așa trec zilele, una după alta, și nu este clar pentru ce trăim.”

De aceea avem nevoie de Biblie, de Evanghelie, de istoria vieții lui Isus și de tot ce a făcut El pentru noi. În Isus - adică în pre existența Sa, în nașterea, viața și moartea Sa, în lucrarea Sa din cer și a doua Sa venire - noi putem găsi răspunsuri la cele mai presante întrebări ale vieții. În această săptămână, vom privi către începutul vieții și al lucrării lui Hristos aici, pe pământ, singurele care pot da un sens deplin vieții și lucrării noastre.

Duminică, 3 aprilie - Mesajul lui Ioan Botezătorul

Capitolul 3 din Evanghelia după Matei începe cu prezentarea lui Ioan Botezătorul, ale cărui prime cuvinte menționate în text sunt imperative: „Pocăiți-vă!” (Matei 3:2). Într-un fel, acesta este, pe scurt, mesajul pe care Îl transmite Dumnezeu omenirii de la căderea în păcat înoace: *Pocăiți-vă, primiți iertarea Mea, părăsiți-vă păcatele și veți găsi mântuire și odihnă pentru sufletele voastre!*

Și totuși, oricât de universal ar fi acest mesaj, Ioan l-a adresat în mod specific oamenilor din acel timp.

1. Citește Matei 3:2,3. Ce mesaj special - „adevăr prezent” pentru timpul acela - predica Ioan, împreună cu chemarea la pocăință, la botez și la mărturisirea păcatelor? Vezi și Matei 3:6.

Matei face aici ceva ce întâlnim în întreg Noul Testament: citează Vechiul Testament. Profețiile Vechiului Testament capătă viață în Noul Testament: din când în când, Isus, Pavel, Petru sau Ioan citează Vechiul Testament pentru a confirma, explica sau chiar dovedi semnificația evenimentelor relatate în Noul Testament. Nu este de mirare că Petru, chiar atunci când vorbește despre minunile la care fusese martor ocular, când se referă la lucrarea lui Isus, accentuează „cuvântul prorociei, făcut și mai tare” (2 Petru 1:19).

2. Care sunt cele două componente ale mesajului lui Ioan Botezătorul, așa cum apar în muștrarea făcută liderilor religioși ai vremii? Matei 3:7-12

Să observăm că Isus era în centrul a tot ce predica Ioan. Totul era despre Isus, despre cine era El și ce avea să facă. Deși era prezentată Evanghelia, Ioan arăta clar și că avea să urmeze o judecată finală, o separare finală între grâu și neghină, și că această separare avea să o facă Cel despre care vorbeau profețiile. Avem aici o dovadă în plus cu privire la faptul că Evanghelia (Vestea bună) și judecata sunt inseparabile. În același timp, remarcăm faptul că, aici, Ioan nu făcea distincție între prima și a doua venire a Domnului Isus Hristos.

Luni, 4 aprilie - Contrastul izbitor dintre Domnul Isus și Satana

3. Ce s-a întâmplat imediat după botezul lui Isus? Matei 4:1

Să ne imaginăm această scenă din perspectiva lui Satana. Ființa divină înălțată, pe care el o cunoștea ca fiind Fiul lui Dumnezeu, acum Se umilise - luase asupra Sa natura umană - pentru a salva neamul omenesc. Acest Isus era Cel împotriva căruia luptase el în cer și care îl izgonise de acolo împreună cu îngerii care îl urmaseră (vezi Apocalipsa 12:7-9). Dar acum, acest Isus era... ce? O ființă umană slăbită, vlăguită, singură în pustia aspră, fără niciun ajutor, fără nicio susținere. Probabil credea că avea să fie o pradă ușoară pentru înșelăciunile sale.

„Când Satana și Fiul lui Dumnezeu s-au întâlnit prima dată în luptă, Hristos era Conducătorul oștilor cerești, iar Satana, căpetenia răscoalei din ceruri, a fost aruncat afară. Acum, rolurile păreau să fie inversate și Satana căuta să speculeze cât mai mult presupusul lui avantaj.” - Ellen G. White, *Viața lui Isus*, p. 93 (119)

Ce contrast: în timp ce Lucifer încercase să fie „ca Cel Preaînalt” (Isaia 14:14), Isus Se golise de slava Cerului. Aici, doar în această scenă, putem să vedem diferența imensă dintre egoism și altruism, dintre sfințenie și păcat.

4. Compară Isaia 14:12-14 cu Filipeni 2:5-8. Ce ne spun aceste texte cu privire la diferența dintre caracterul lui Isus și cel al lui Satana?

Cum au privit oare îngerii, care Îl cunoscuseră pe Isus în slava Lui cerească, această scenă? Deși noi știm cum s-a terminat această confruntare, îngerii și chiar întregul cer - nu știau. De aceea, trebuie să fi privit totul cu cel mai mare interes.

Satana s-a înălțat pe sine, iar Isus S-a umilit, chiar până la moarte. Ce putem învăța din acest contrast și cum putem aplica la noi înșine acest adevăr important? Cum ne influențează el modul în care luăm anumite decizii, în special atunci când ne este afectat orgoliul personal?

Mărți, 5 aprilie - Ispitirea

5. Citește Matei 4:1-12. De ce a trebuie să treacă Isus pe aici? Ce legătură este între acest episod din viața lui Isus și mântuirea noastră? Cum a înfruntat Isus niște ispite atât de puternice în condiții atât de grele și ce ar trebui să ne spună acest lucru cu privire la Împotrivirea față de ispite?

Textul din Matei 4:1 începe cu ceva ce pare ciudat, străin: Duhul L-adus pe Isus în pustie ca să fie ispitit de Diavol. Noi suntem îndemnați să ne rugăm să nu fim duși în ispită: „Și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău” (Matei 6:13). Așadar, de ce L-ar fi dus Duhul Sfânt pe Isus acolo?

Un indiciu se găsește în capitolul anterior. Când vine la Ioan să fie botezat, văzându-i Împotrivirea, Isus spune: „Lasă-Mă acum, căci așa se cade să *împlinim tot ce trebuie împlinit*” (Matei 3:15). Pentru a Împlini tot ce trebuia Împlinit, adică pentru a face tot ce era necesar ca să-i dea neamului omenesc un exemplu desăvârșit și să poată fi un reprezentant desăvârșit al omului, Isus trebuia să fie botezat, chiar dacă era fără păcat.

În pustia ispitirii, Isus trebuia să obțină acea biruință Împotriva ispitei pe care noi toți, de la Adam încoace, nu am reușit să o obținem. Făcând astfel, „Hristos avea să îndrepte greșeala lui Adam” (Ellen G. White, *Viața lui Isus*, p. 90/ în original, p. 117), doar că avea să o facă în condiții mult mai grele decât Adam.

Prin această biruință, Isus ne arată că nu avem niciodată vreo scuză pentru păcat, ci, prin credință și supunere față de El, putem învinge. Așa cum ni s-a spus: „Supuneți-vă dar lui Dumnezeu. Împotriviți-vă Diavolului și el va fugi de la voi. Apropiați-vă de Dumnezeu și El Se va apropia de voi” (Iacov 4:7,8).

Această relatare biblică, arătându-ne atât de categoric că nu avem nicio scuză pentru păcat, ne face să ne dăm seama cât de mare este nevoia noastră după neprihănirea lui Hristos. Ce speranță ne dă faptul că Domnul Isus a biruit ispita? Ce așteptări are El de la noi?

Miercuri, 6 aprilie - Lumină în ținutul lui Zabulon și Neftali

În Matei 4:12 ni se spune despre întemnițarea lui Ioan, prin care s-a pus capăt lucrării lui. În acest punct începe lucrarea lui Isus. Textul nu spune de ce Isus, când a auzit despre Ioan, a plecat în Galileea; ne spune doar că „S-a dus” (vezi și Marcu 1:14-16 și Luca 4:14). Poate că, atâta timp cât Ioan încă predica, Isus a vrut să rămână mai în umbră ca să nu stârnească o rivalitate. Verbul grecesc folosit în Matei 4:12 și tradus frecvent prin „a plecat” poate transmite ideea de „retragere” („S-a retras în Galileea”), în sensul evitării unui pericol. Probabil că Isus a căutat să evite o tulburare.

6. De ce S-adus Isus în ținutul lui Zabulon și Neftali? Matei 4:13-16

Zabulon și Neftali, seminții formate din descendenții celor doi fii ai lui Iacov care se numeau astfel (Geneza 35:23-26), se stabiliseră în minunata regiune din nord. Însă aceste două seminții se numărau printre cele zece care decăzuseră de la credința în Dumnezeu și se întorseseră către idolatrie. Mulți profeti ai Vechiului Testament rostiseră mustrări și blesteme din cauza păcatului, a caracterului lumesc și a nelegiuirii acestor triburi nordice care, în cele din urmă, au fost cucerite de asirieni și împrăștiate în tot imperiul. În locul lor au fost aduse populații idolatre, care s-au stabilit aici, amestecându-se cu puștii localnici rămași. Astfel, în ce privește cunoașterea de Dumnezeu, Galileea a ajuns un loc plin de confuzie și întunecos.

Totuși Isaia profetizase despre țara lui Zabulon și Neftali, Galileea neamurilor: „Poporul care umbla în întuneric vede o mare lumină; peste cei ce locuiau în țara umbrei morții răsare o lumină” (Isaia 9:2). Aici - unde era atât de mare nevoie de „lumină”, unde oamenii erau considerați neciopliți, înapoiți, needucați - Isus a venit, a trăit și a slujit. Vedem în aceasta dispoziția Sade a Se umili atât de mult, de la înălțimea slavei Sale, de dragul oamenilor, dar și o dovadă a importanței majore a Vechiului Testament în cadrul misiunii lui Isus.

Cum putem evita să-i considerăm pe unii oameni nedemni de efortul de a lucra pentru ei și de a le da mărturie? Ce este greșit într-o asemenea atitudine?

Joi, 7 aprilie - Chemarea pescarilor

„Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape” (Matei 4:17). La fel ca Ioan, și Isus și-a început lucrarea cu o chemare la pocăință. Si El cunoștea asemenea lui Ioan, starea decăzută a omenirii și necesitatea ea toți oamenii să se pocăiască și să vină la Dumnezeu, să ajungă să Îl cunoască. De aceea, nu este surprinzător că prima Sa cuvântare publică, cel puțin prima relatată de Matei, este însoțită de o chemare la pocăință.

7. Ce sugerează faptul că, la începutul lucrării Sale Isus a chemat câțiva oameni să-L urmeze? Care era planul Său? Matei 4:17-22

Aici, în ținutul uitat al Galileei, exista o mică asociație de pescuit, întreținută de patru bărbați tineri: două perechi de frați. Aceștia se pare că aveau inima pentru Dumnezeu, deoarece, un timp, l-au urmat pe Ioan Botezătorul. Dar, spre surprinderea lor, Ioan le-a îndreptat atenția către un alt tânăr din regiunea lor.

Bărbații aceștia au mers la Isus din Nazaret și l-au cerut voie să-L urmeze (Ioan 1). Așa se proceda atunci și acolo: oamenii abordau un rabin și Îi cereau permisiunea de a-I urma. Dar rabinul era cel care hotăra cine avea să devină discipolul Său. Iar când un rabin te chema să-i fii discipol, era un eveniment.

Mulți oameni au rămas cu ideea că ziua în care Isus i-a chemat pe ucenici de la malul mării a fost prima ocazie în care aceștia L-au întâlnit pe Mântuitorul. Dar din Ioan capitolele 1-5 știm că oamenii aceștia deja petrecuseră un an Împreună cu Isus, deși nu stăteau cu El permanent.

„Isus a ales pescari needucați, deoarece ei nu fuseseră școliți în tradițiile și obiceiurile greșite din vremea lor, Erau oameni cu daruri înnăscute și erau smeriți și gata să primească învățătură, oameni pe care El Îi putea educa pentru lucrarea Sa. Pe căile obișnuite ale vieții, sunt mulți oameni care duc cu răbdare povara muncii lor zilnice, dar nu-și dau seama că au anumite capacități care, dacă ar fi puse la lucru, i-ar ridica la același nivel cu oamenii cei mai onorați ai lumii, E nevoie de atingerea unei mâini iscusite pentru a trezi facultăți adormite. Isus a chemat oameni de felul acesta pentru a fi conlucrătorii Lui și le-a dat privilegiul de a fi Împreună cu El.” - Ellen G. White, Viața lui Isus, p. 205 (250)

Vineri, 8 aprilie - Un gând de încheiere

Un evanghelist și-a făcut următoarea reclamă: „Veniți să vedeți un predicator care rupe o pagină din Biblie!” Declarația lui a stârnit curiozitatea și a atras o mulțime de oameni. În fața lor, predicatorul a deschis Biblia și a rupt o pagină din ea. „Pagina aceasta”, a spus el, „nu trebuia să fie aici. Ea separă Vechiul Testament de Noul.” Chiar dacă gestul a fost oarecum teatral, predicatorul a subliniat un aspect important. Aceste două părți sunt, de fapt, una singură. Pe tot parcursul Noului Testament este citat Vechiul Testament. Foarte frecvent Isus a declarat că „trebuia să se Împlinească Scriptura”. Prin Isus însuși, care adeseori a îndreptat atenția către Scripturi (vezi Ioan 5:39; Luca 24:27; Matei 22:29; Ioan 13:18), prin Pavel, care a citat Vechiul Testament (Romani 4:3; 11:8; Galateni 4:27), sau prin Ioan care, în Apocalipsa, are aproximativ 550 de referiri la Vechiul Testament, Noul Testament este în mod constant legat de Vechiul. În acest fel, cele două sunt revelațiile scrise ale planului de mântuire făcut de Dumnezeu pentru om. Deși unele părți din Vechiul Testament, ca, de exemplu, sistemul de jertfe, nu mai sunt valabile pentru creștini, nu trebuie să facem niciodată greșeala de a considera că Vechiul Testament este inferior față de Noul Testament. Acestea alcătuiesc Împreună Biblia și din amândouă învățăm adevăruri esențiale despre Dumnezeu și despre planul de mântuire.

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI - STUDIU LA RÂND

Biblia: 1 Samuel 22-28

1. Cine a scăpat din cetatea preoțească Nob, după ce Saul a trecut-o prin ascuțișul sabiei?
2. Unde a fost îngropat Samuel?
3. De ce nu s-a trezit nimeni când David a luat sulița și urciorul cu apă de lângă Saul?
4. Câți oameni au trecut cu David la Achiș, împăratul Gatului?

Viața lui Iisus, capitolul 67

5. Ce consideră Dumnezeu mai scump decât cel mai prețios dar?